

Cirenei Simon

*Haladt az úton.
Vállán a más keresztjét
nem önszántából vitte;
de látva a földre rogyott idegent,
fel sem ötlött benne,
hogyan ledobja terhét.*

*A poroszlók, kik gaztettükhöz
eszközként használták,
éppoly kevésbé tudták, mint ő,
hogyan maguk is eszközök:
egy küldetésé, melyet teljesítve
Krisztus első követői lesznek.*

Régi ikon

*A málladozó kontúrok közt
csak sejlik a legenda.
Töredezett és lepattogzott
a zöld, a kék és a fehér.
Arany háttérre tapadt por csilláma
a megbarnult, szüette fatáblán.*

*De maradt a piros.
Nem a vér sötétrőtje –
a Szellem pünkösdi tűzpirosa
világít füsttelenül.*

Utósortok egy tájképhez

*Hol van a csapzott tavaszi barika, megmaradt-e?
Támolyogva állt lábra és köldöksinórját
vonszolta sírva a fűben. Megszáradt azóta,
s talán a holdfény hideg kése is belevágott
a gyapjába? Jaj, kit melegít az?
Más bárányok bégetnek most panaszlón a lejtőn.
S a völgyből idegenül rivaszt rám valamennyi kutya.*